

قال الله تبارك و تعالی:

﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا﴾

سوره مبارکه شمس، آیه ۹

امام خامنه‌ای مدظله العالی:

درس خواندن و تهذیب اخلاق و هوشیاری سیاسی همراه با تلاش‌های انقلابی، وظائفی هستند که دختران و پسران این نسل باید آنها را هرگز فراموش نکنند. ۱۳۹۸/۹/۲۴

عنوان:

بیکاری

شناسنامه مطلب	
t-231	کد مطلب
تزکیه‌ای / ردائل و فضائل / ردائل / سطح آشنایی	رده
اخلاق، تزکیه، ردائل، بیکاری، خمودگی، علامه طباطبایی	برچسب
	توضیحات

پایگاه تزکیه‌ای، علمی، بصیرتی و مهارتی **نُمو**

nomov.ir

کار و کوشش راهی است راست و درست که آفرینش پیش پای انسان گذاشته تا با پیمودن آن، سعادت زندگی خود را دریابد و البته انحراف از مجرای خلقت و طبیعت، اگرچه بسیار کم هم باشد، جز به ضرر انسان تمام نخواهد شد و در این صورت انحراف از امری که اساس نظام زندگی روی آن استوار است، جز بدبختی دنیا و آخرت اثر دیگری در بر نخواهد داشت.

از این جاست که امام هفتم علیه السلام می‌فرماید: در کارها اظهار سستی و خستگی مکن و گرنه دنیا و آخرت را از دست می‌دهی.

پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله کسانی را که به بیکاری خو کرده و سنگینی زندگی خود را به دوش دیگران می‌اندازند، لعنت فرموده است.

امروز از راه سنجش‌های روانی و اجتماعی، به خوبی روشن شده است که قسمت اعظم مفاسد اجتماعی از بیکاری بر می‌خیزد ... بیکاری است که چرخ اقتصادی و فرهنگی جامعه را از گردش باز می‌دارد و هرگونه انحطاط اخلاقی و خرافه پرستی را رواج می‌دهد.

یکی از کارهای پسندیده:

کشاورزی که به وسیله آن خوراک و مواد غذایی جامعه تهیه می‌شود، به واسطه اهمیتی که دارد یکی از پسندیده‌ترین مشاغل و حرفه‌های انسانی است و به همین سبب در اسلام تأکید زیادی در اتخاذ این شغل وارد شده است.

امام ششم علیه السلام می‌فرماید:

روز قیامت مقام کشاورزان از هر مقامی بالاتر است.

امام پنجم علیه السلام می‌فرماید: «هیچ کاری از زراعت بهتر و فایده آن عمومی‌تر نیست، زیرا نیکوکار و بدکار چرنده و پرنده از آن نفع می‌برند و به زبان حال کشاورز را دعا می‌کند».

رسول اکرم صلی الله علیه و آله می‌فرمود: «مسلمانی که درختی غرس یا زراعتی سبز نماید مردم و پرندگان و چرندگان از آن بخورند، پاداش و اجر «صدقه» دارد.»

مسلمانان موظف هستند که از نیروی طبیعی حداکثر بهره برداری را بنمایند. تا جایی که یکی از پیشوایان مذهبی می‌فرماید:

إِنْ قَامَتِ السَّاعَةُ وَفِي يَدِ أَحَدِكُمُ الْفَسِيلَةُ فَإِنْ اسْتَطَاعَ أَنْ لَا تَقُومَ السَّاعَةُ حَتَّى يَغْرِسَهَا فليغرسها؛^۱

اگر ساعت انقراض عالم و به هم ریختن منظومه شمسی برسد و یکی از شما نهال درختی در دست دارد، چنانچه به قدر کاشتن آن فرصت است آن را بکارد! یعنی:

فکر انقراض عالم شما را از این عمل شریف باز ندارد.

علی علیه السلام می‌فرمود:

مَنْ وَجَدَ مَاءً وَتَرَابًا، ثُمَّ افْتَقَرَ مَا بَعْدَهُ لَعَنَهُ اللَّهُ؛^۲

کسی که آب و خاک، یعنی نیروی طبیعی در اختیار دارد و نیروی انسانی خود رای برای بهره برداری به کار نمی‌بندد و با فقر و گدایی می‌گذراند، نفرین و لعنت خدا بر او باد.

علامه طباطبایی (ره)، تعالیم اسلام، ص: ۲۴۷

نرم افزار مجموعه آثار علامه طباطبایی مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی نور

^۱ مستدرک الوسائل، ج ۲، ص ۵۰۱

^۲ بحار الانوار، ج ۲۳، ص ۱۹